

17 Ιουλίου, 1992

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΝΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΑΡΧΗΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 716/91 & 881/91).

Διοικητική Πράξη — Ανάκληση — Ανάκληση διοικητικής πράξης
μετά από ακυρωτική απόφαση — Ενέργεια.

Διοικητική Πράξη — Ανάκληση — Συνέπειες — Με την ακύρωση
τελικής διοικητικής πράξης συμπαρασύρονται σε ακυρότητα και 5
οι προπαρασκευαστικές.

Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου —
Προαγωγές — Οι εμπιστευτικές εκθέσεις δεν αποτελούν εκτελεστή
πράξη — Ελέγχονται όμως ακυρωτικά παρεμπιπτόντως και 10
μπορούν να επιφέρουν ακυρότητα της τελικής πράξης.

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι
ακυρώσεως — Προκατάληψη Προϊστάμενου — Πρέπει να 15
αποδειχθεί με πραγματικά στοιχεία και ικανοποιητική βεβαιότητα
— Νομολογιακά πορίσματα.

Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου —
Προαγωγές — Ελαφίεται στην κρίση της διορίζουσας αρχής τόσο
η ερμηνεία των σχεδίων υπηρεσίας, όσον και η εκτίμηση περί 20
κατοχής των προσόντων από συγκεκριμένο υποψήφιο —
Επέμβαση του Δικαστηρίου μόνο αν κρίνει ότι η απόφαση της
Αρχής δεν ήταν λογική υπό τις περιστάσεις.

Με τις συναφείς προσφυγές οι αιτητές προσέβαλαν την 25
προαγωγή ενδιαφερομένων μερών στη θέση Προϊσταμένου
Υπηρεσίας Β' Εκμεταλλεύσεως Χειριστού Προσωπικού. Τα

ενδιαφερόμενα μέρη προάγονταν για δεύτερη φορά στην επίδικη θέση, αφού οι αρχικές προαγωγές αναλήθησαν για να συμμορφωθεί και η Αρχή Τηλεπικοινωνιών με την κήρυξη, από το Ανώτατο Δικαστήριο, ως αντισυνταγματικού του Ν. 149/88.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι :

10

1. Είναι νομολογιακή αρχή ότι η ανάκληση πράξης που εκδίδεται μετά από ακυρωτική απόφαση εξαλείφει ex tunc την προσβαλλόμενη πράξη ή απόφαση και επαναφέρει τα πράγματα στο καθεστώς, πραγματικό και νομικό, που ίσχυε κατά το χρόνο της διοικητικής πράξης που ακυρώθηκε.

15

2. Σύμφωνα με τον Κανονισμό 10(5) των Περί Προσωπικού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου Γενικών Κανονισμών "προ πάσης προαγωγής η Αρχή ζητεί την συμβουλήν του Συμβουλίου Προσωπικού και τις εισηγήσεις του Γενικού Διευθυντού ή του αναπληρωτού του". Έτσι η Αρχή δεσμευόταν να εφαρμόσει το ισχύον Δίκαιο αναφορικά με τη διαδικασία των προαγωγών, εφόσον η προγενέστερη διαδικασία ενώπιόν της ακυρώθηκε ως πάσχουσα. Η Αρχή, η οποία αρχικά ζήτησε την έναρξη διαδικασίας πλήρωσης των θέσεων, ήταν κακά συγκροτημένη και η σύνθεσή της είχε κηρυχθεί αντισυνταγματική και το γεγονός τούτο επέφερε και την εξαφάνιση όλων των άλλων προπαρασκευαστικών πράξεων που ακολουθούσαν. Οι προηγούμενες πράξεις ήσαν προπαρασκευαστικές και όχι εκτελεστές διοικητικές πράξεις, οι οποίες, με την ακύρωση

20

25

30

35

40

3. Η προσωπική γνώμη του Διευθυντή, που εκφράζεται στην εισήγησή του, συνάδει απόλυτα με την αξιολόγηση του Συμβουλίου Προσωπικού, που είχε γίνει μετά από προσεκτική μελέτη του περιεχομένου των προσωπικών φακέλων των υποψηφίων. Εφόσον η γνώμη του Διευθυντή είναι σύμφωνη με την πιο πάνω αξιολόγηση, δεν χρειαζόταν οποιαδήποτε περαιτέρω αιτιολόγηση, για την έκφραση της γνώμης αυτής, από το Γενικό Διευθυντή. Η αιτιολογία

προκύπτει σαφώς από τους προσωπικούς φακέλους και την αξιολόγηση που είχε κάμει το Συμβούλιο Προσωπικού, καθώς και από την τελευταία παράγραφο της εισήγησης του Διευθυντή.

- 5
4. Οι ετήσιες εμπιστευτικές εκθέσεις είναι ένα στοιχείο κρίσης, που προβλέπεται από το Νόμο, αλλά που δεν αποτελεί πράξη εκτελεστή και δεν μπορεί να προσβληθεί απευθείας. Επιδέχονται όμως έλεγχο, παρεμπιπτόντως, σε συνδυασμό με άλλες πράξεις και η εξακρίβωση της ακυρότητάς τους οδηγεί σε ακυρότητα της τελικής πράξης. 10
5. Όπως έχει νομολογηθεί, η προκατάληψη και η έλλειψη αντικειμενικότητας έναντι υφιστάμενου θα πρέπει να αποδειχθεί με πραγματικά στοιχεία και ικανοποιητική βεβαιότητα. Στην υπόθεση *Kontemeniotis v. C.B.C.* έχει λεχθεί ότι η προκατάληψη, εκ μέρους εκείνων που λαμβάνουν μέρος στη διαδικασία λήψης απόφασης, καθιστά την έρευνα τρωτή και ότι η ύπαρξη τεταμένων σχέσεων μεταξύ ανώτερου και υφιστάμενου, που προκύπτει από τις σχέσεις τους στην εργασία και την γνώμη που μπορεί να έχει ο προϊστάμενος για τον υφιστάμενο, δεν μπορεί ποτέ απ' εαυτού να αποτελέσει προκατάληψη. 20
- Ο αιτητής, ο οποίος απέτυχε να φέρει οποιαδήποτε μαρτυρία, ενώ είχε επιφυλαχθεί να πράξει τούτο, δεν έχει ικανοποιήσει με την αναγκαία βεβαιότητα για την ύπαρξη προκατάληψης εναντίον του. 25
6. Υπήρχε η ευχέρεια να επιλέξει η Αρχή το ενδιαφερόμενο μέρος και δεν έχει καταδειχθεί έκδηλη υπεροχή υπέρ του αιτητή, για να επέμβω στην κρίση της Αρχής. 30
7. Είναι νομολογημένο πως επαφίεται στην κρίση της διορίζουσας Αρχής τόσο η ερμηνεία των σχεδίων υπηρεσίας, όσο και η εκτίμηση του κατά πόσο συγκεκριμένος υποψήφιος κατέχει τα προσόντα και το Δικαστήριο μπορεί μόνο να επέμβει αν κρίνει ότι η απόφαση της Αρχής δεν ήταν λογική υπό τις περιστάσεις. Στην παρούσα περίπτωση, δεν έχω ικανοποιηθεί ότι κάτι τέτοιο έχει συμβεί. 35 40

Οι προσφυγές απορρίπτονται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις :

- P.I.K. & Άλλοι ν. Καραγιώργη και Άλλων (1991) 3 Α.Α.Δ. 159*
- 5 *Δημοκρατία και Άλλοι ν. Στυλιανού και Άλλου (1990) 3 Α.Α.Δ. 2427*
- Παπαδόπουλος ν. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 973*
- 10 *Χριστοφή ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2245*
- Δημοκρατία ν. Πιτσιλλίδη και Άλλων (1990) 3 Α.Α.Δ. 4330*
- Republic ν. Safirides (1985) 3 C.L.R. 163*
- 15 *Georghiadis ν. Republic (1982) 3 C.L.R. 16*
- Ιοαννου ν. Α.Η.Κ. (1981) 3 C.L.R. 280*
- 20 *Michaeloudes and Another ν. Republic (1979) 3 C.L.R. 56*
- Christou ν. Republic (1980) 3 C.L.R. 437*
- 25 *Kontemeniotis ν. C.B.C. (1982) 3 C.L.R. 1027*
- Σταύρου & Άλλος ν. Δημοκρατίας (1991) 4(A) Α.Α.Δ. 317*

Προσφυγές.

- 30 Προσφυγές που προσβάλλουν την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Προϊσταμένου Υπηρεσίας Β'/Εκμεταλλεύσεως Χειριστού Προσωπικού από 31.12.1990.
- 35 *Α. Σ. Αγγελίδης, για τους αιτητές*
- Κ. Χατζηγιάννου, για τους καθ'ων η αίτηση.*
- 40 *Χριστοδούλου, για το ενδιαφερόμενο μέρος 1 στην υπόθεση 881/91.*

Cur. adv. vult.

- 45 **ΑΡΤΕΜΗΣ Δ.:** Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι προσφυγές αυτές συνεκδικάστηκαν, γιατί στρέφονται

εναντίον της ίδιας διοικητικής πράξης και έχουν κοινά νομικά και πραγματικά σημεία. Στην προσφυγή 716/91 ο αιτητής προσβάλλει την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους 'Αριστου Ενωτιάδη στη θέση Προϊσταμένου Υπηρεσίας Β'/Εκμεταλλεύσεως Χειριστού Προσωπικού, από 31 Δεκεμβρίου 1990, που γνωστοποιήθηκε στο προσωπικό της Αρχής στις 17.7.91 και ο αιτητής στην προσφυγή 881/91 προσβάλλει την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών Ανδρέα Λουκά και 'Αριστου Ενωτιάδη στην ίδια θέση και πάλιν, από 31 Δεκεμβρίου 1990, που γνωστοποιήθηκε στις 17.7.91. Οι δύο αυτές θέσεις κενώθηκαν μετά από την ανάκληση, από την πλευρά της Αρχής, προηγούμενων προαγωγών, που αφορούσαν τα ίδια ενδιαφερόμενα μέρη, για να συμμορφωθεί η Αρχή με αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου που κήρυξαν το Νόμο 149/88, για τη συγκρότηση των Συμβουλίων των Ημικρατικών Οργανισμών, αντισυνταγματικό και τις πράξεις που εκδόθηκαν δυνάμει αυτού άκυρες (*P.I.K. ν. Καραγιώργη και 'Αλλοι*, Α.Ε. αρ. 1163, 1178 και 1179, ημερ. 14.2.91).

Ακολουθως, η Αρχή κάλεσε το Συμβούλιο Προσωπικού να δώσει και πάλιν τη συμβουλή του στην Αρχή για την πλήρωση των θέσεων. Αφού τούτο έγινε και δόθηκαν και οι απόψεις του Γενικού Διευθυντή, η Αρχή, λαμβάνοντας υπόψη την αξιολόγηση των υποψηφίων από το Συμβούλιο, κατέληξε στο διορισμό και πάλιν των ενδιαφερομένων μερών στις δύο κενές θέσεις.

Η πρώτη εισήγηση του ευπαίδευτου συνήγορου των αιτητών είναι ότι, το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής λανθασμένα ζήτησε νέα συμβουλή και εισήγηση από το Συμβούλιο Προσωπικού και το Γενικό Διευθυντή, αντίστοιχα, γιατί το μοναδικό μέρος της σύνθετης διοικητικής ενέργειας, που ακυρώθηκε ως πάσχον από αντισυνταγματικότητα, ήταν η τελική απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου και μόνο τούτο έπρεπε να είχε ανακληθεί και επανεξετασθεί.

Η επίδικη απόφαση προαγωγής εκδόθηκε, όπως ανέφερα πιο πάνω, προς συμμόρφωση με αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Είναι νομολογιακή αρχή ότι η νέα πράξη που εκδίδεται μετά από ακυρωτική απόφαση

εξαλείφει ex tunc την προσβαλλόμενη πράξη ή απόφαση και επαναφέρει τα πράγματα στο καθεστώς, πραγματικό και νομικό, που ίσχυε κατά το χρόνο της διοικητικής πράξης που ακυρώθηκε. (*Δημοκρατία ν. Ανδρέα Στυλιανού και Άλλων*, Α.Ε. 1028, 1029 και 1034, ημερ. 10.7.90, *Παπαδόπουλος ν. Ε.Δ.Υ.*, υπ' αρ. 125/86, ημερ. 25.4.89, *Χριστοφή ν. Ε.Δ.Υ.* 343/88 ημερ. 30.9.89, *Δημοκρατία ν. Αλέκου Πιτσιλλίδη και Άλλων*, Α.Ε. 1086 ημερ. 13.12.90).

10

Σύμφωνα με τον Κανονισμό 10(5), των Περί Προσωπικού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου Γενικών Κανονισμών, "προ πάσης προαγωγής η Αρχή ζητεί την συμβουλήν του Συμβουλίου Προσωπικού και τις εισηγήσεις του Γενικού Διευθυντού ή του αναπληρωτού του". Έτσι η Αρχή δεσμευόταν να εφαρμόσει το ισχύον Δίκαιο αναφορικά με τη διαδικασία των προαγωγών, εφόσον η προγενέστερη διαδικασία ενώπιόν της ακυρώθηκε ως πάσχουσα. Η Αρχή, η οποία αρχικά ζήτησε την έναρξη διαδικασίας πλήρωσης των θέσεων, ήταν κακά συγκροτημένη και η σύνθεσή της είχε κηρυχθεί αντισυνταγματική και το γεγονός τούτο επέφερε, κατά την κρίση μου, και την εξαφάνιση όλων των άλλων προπαρασκευαστικών πράξεων που ακολουθούσαν (Κυριακόπουλος, *Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο Γ'*, 1962, σελ.152). Οι προηγούμενες πράξεις ήσαν προπαρασκευαστικές και όχι εκτελεστές διοικητικές πράξεις, οι οποίες με την ακύρωση εξ υπ' αρχής της τελικής διοικητικής πράξης της προαγωγής συμπαρασύρθηκαν και κατέστησαν άκυρες. Ως εκ τούτου, βρίσκω ότι η διαδικασία που ακολούθησε η Αρχή, κατά την επανεξέταση των προαγωγών, ήταν η ορθή και δεν παραβίασε τις αρχές που διέπουν την ανάκληση διοικητικών πράξεων. Κατά συνέπεια, η εισήγηση αυτή των αιτητών απορρίπτεται ως αβάσιμη.

Οι αιτητές παραπονούνται επίσης ότι, στην απόφαση της Αρχής δεν φαίνεται πουθενά ότι οι νέες προαγωγές έγιναν με βάση το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο που λήφθηκε η ακυρωθείσα απόφαση, αρχή που αναφέρεται μεταξύ άλλων στην υπόθεση *Republic v. Safirides* (1985) 3 C.L.R. 163. Βρίσκω ότι ούτε αυτή η εισήγηση δεν ευσταθεί, καθόσο κάτι τέτοιο δεν φαίνεται

από τα ενώπιόν μου στοιχεία. Αντίθετα, στα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπικού, που επισυνάπτονται στην Ένσταση ως τεκμ. 2, φαίνεται καθαρά ότι ο Πρόεδρος του Συμβουλίου κ. Μοδέστου ανέφερε ότι "η παροχή συμβουλής από το Συμβούλιο Προσωπικού προς την Αρχή, για τις δύο αυτές κενές θέσεις, θα πρέπει να γίνει με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που επικρατούσε στις 2 Νοεμβρίου 1990, καθεστώς με βάση το οποίο εξετάστηκε, αρχικά, η υπόθεση αυτή από το Συμβούλιο Προσωπικού".

Ένας άλλος λόγος προσβολής των προαγωγών των ενδιαφερομένων μερών είναι το μέρος εκείνο στην εισήγηση του Γενικού Διευθυντή που, μεταξύ άλλων, συστήνει για προαγωγή τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα με βάση και την προσωπική του γνώμη. Το σχετικό κείμενο φαίνεται στο τεκμ. 3 που επισυνάπτεται στην Ένσταση και περιέχει τα ακόλουθα:

"Με βάση τα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπικού, το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων των υποψήφιων υπαλλήλων και την προσωπική μου γνώμη για τον καθένα από αυτούς, θεωρώ ότι η κατάταξη των υποψήφιων, από το Συμβούλιο Προσωπικού, είναι σωστή και δικαιολογημένη, γι' αυτό και εισηγούμαι πλήρωση των δυο κενών θέσεων με προαγωγή των πιο κάτω υπαλλήλων:

A. Ανδρέας Λουκά (1257) για τη θέση στο Κέντρο Ελέγχου Αεροπορικών Πτήσεων

B. Άριστος Ενωτιάδης (613) για τη θέση στο Σταθμό Λήψεως Κολοκόσιη.

Κατά την άποψή μου οι δύο πιο πάνω υπερέχουν των υπόλοιπων υποψήφιων σε απόδοση, επίδοση και ικανότητες και είμαι πεπεισμένος ότι έχουν τις δυνατότητες να ανταποκριθούν με επιτυχία στα καθήκοντα της θέσεως του Προϊστάμενου Υπηρεσίας "B" Προσωπικού Εχμεταλλεύσεως/Χειριστικού Προσωπικού."

Το παράπονο των αιτητών είναι ότι, η προσωπική

- γνώμη του Διευθυντή είναι παντελώς άγνωστο ποιά ήταν, καθώς και αν λήφθηκε συμπληρωματικά προς τα στοιχεία του φακέλου ή όχι. Ακολούθως, στη γραπτή του αγόρευση ο συνήγορός τους αναφέρεται σε διάφορες αυθεντίες, που
- 5 υποβάλλει ως σχετικές με το υπό εξέταση θέμα. Ας σημειωθεί ότι στην αγόρευσή του ο συνήγορος των αιτητών αναφέρεται σε "προσωπική γνώση" του Διευθυντή και όχι "γνώμη" για τους αιτητές. Είναι φανερόν από τα ενώπιόν μου τεθέντα πρακτικά, καθώς
- 10 και το περιεχόμενο της εισήγησης του Γενικού Διευθυντή, ότι η προσωπική του γνώμη που εκφράζεται στην εισήγησή του, συνάδει απόλυτα με την αξιολόγηση του Συμβουλίου Προσωπικού, που είχε γίνει μετά από
- 15 προσεκτική μελέτη του περιεχομένου των προσωπικών φακέλων των υποψηφίων. Εφόσον η γνώμη του Διευθυντή είναι σύμφωνη με την πιο πάνω αξιολόγηση, απορρίπτω τον ισχυρισμό ότι χρειαζόταν οποιαδήποτε περαιτέρω
- αιτιολόγηση, για την έκφραση της γνώμης αυτής από το Γενικό Διευθυντή. Η αιτιολογία προκύπτει σαφώς από
- 20 τους προσωπικούς φακέλους και την αξιολόγηση που είχε κάμει το Συμβούλιο Προσωπικού, καθώς και από την τελευταία πιο πάνω παράγραφο της εισήγησης του Διευθυντή.
- 25 Ένα άλλο βασικό επιχείρημα του αιτητή, στην 716/91, είναι ότι η σύνταξη των εμπιστευτικών του εκθέσεων τα τελευταία χρόνια έγινε με τρόπο που πάσχει από έλλειψη αντικειμενικότητας από τους αξιολογούντες λειτουργούς, που χρησιμοποιούσαν αλλότρια κίνητρα με σκοπό να
- 30 προάγουν τα συμφέροντα άλλων υπαλλήλων. Στο θέμα αυτό επισυνάπτεται και επιστολή, με την οποία ηγέρθηκε ένσταση για τις εμπιστευτικές εκθέσεις, στις οποίες πουθενά δεν φαίνεται να είχε εξετασθεί από την Αρχή. Επίσης ο αιτητής επιφυλάχθηκε, στο κατάλληλο στάδιο
- 35 όπως ανέφερε, να προσαγάγει αναγκαία μαρτυρία για να αποδείξει τον ισχυρισμό αυτό, γεγονός που δεν έγινε.

- Όπως υπέβαλε ο ευπαίδευτος συνήγορος, οι ετήσιες εμπιστευτικές εκθέσεις είναι ένα στοιχείο κρίσης, που
- 40 προβλέπεται από το Νόμο, αλλά που δεν αποτελεί πράξη εκτελεστή και δεν μπορεί να προσβληθεί απευθείας. Επιδέχονται όμως ελέγχου, παρεμπιπτόντως σε συνδυασμό με άλλες πράξεις, και η εξακρίβωση της

ακυρότητάς τους οδηγεί σε ακυρότητα της τελικής πράξης. (*Georgiades v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 16, *Ioannou v. A.H.K.* (1981) 3 C.L.R. 280 και *Michaeloudes and Another v. Republic* (1979) 3 C.L.R. 56).

5

Όπως έχει νομολογηθεί, η προκατάληψη και η έλλειψη αντικειμενικότητας έναντι υφισταμένου θα πρέπει να αποδειχθεί με πραγματικά στοιχεία και ικανοποιητική βεβαιότητα (*Christou v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 437). Επίσης στην υπόθεση *Kontemeniotis v. C.B.C.* (1982) 3 C.L.R. 1027 έχει λεχθεί ότι η προκατάληψη εκ μέρους εκείνων που λαμβάνουν μέρος στη διαδικασία λήψης απόφασης καθιστά την έρευνα τρωτή και ότι η ύπαρξη τεταμένων σχέσεων μεταξύ ανώτερου και υφιστάμενου, που προκύπτει από τις σχέσεις τους στην εργασία και την γνώμη που μπορεί να έχει ο προϊστάμενος για τον υφιστάμενο, δεν μπορεί ποτέ αφ' εαυτού να αποτελέσει προκατάληψη.

10

15

Παραθέτω επίσης απόσπασμα από τις συνεκδικασθείσες προσφυγές 739/87 και 814/87, *Σταύρου ν. Δημοκρατία*, πρωτόδικη απόφαση του κ. Πική, Δ., ημερ. 25.1.91 από τη σελ.6:

20

"Η εμπιστευτική έκθεση αποτελεί σημαντικό δείκτη της αξίας υποψηφίων για προαγωγή στη Δημόσια Υπηρεσία. Η ύπαρξη στοιχείων ή λόγων, που τείνουν να αποδυναμώσουν τα αντικειμενικά συμπεράσματα από το περιεχόμενό της (έκθεσης), ανάγεται στην εκτίμηση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας. Στο ίδιο πεδίο εντάσσονται και λόγοι που τείνουν να καταδείξουν την ύπαρξη αλλότριων κινήτρων στην ετοιμασία της έκθεσης από τους αρμόδιους λειτουργούς.

25

30

35

.....
 . . . η εκτίμηση της ορθότητας των ισχυρισμών . . . και οι επιπτώσεις τους . . . στις διεκδικήσεις . . . για προαγωγή ανάγονται αποκλειστικά στη διακριτική ευχέρια του διορίζοντος σώματος. Η εκτίμησή τους από το Δικαστήριο θα συνιστούσε παρεμβολή της δικαστικής εξουσίας στο διοικητικό έργο που δεν είναι

40

- 5 επιτρεπτή. Η αποκλειστική αρμοδιότητα της Επιτροπής στον προσδιορισμό των ουσιωδών γεγονότων, που άπτονται της άσκησης των εξουσιών της, τονίστηκε, από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, στην *Ζαβρός ν. Δημοκρατίας*, αρ. 779/87, ημερ. 26.1.89".

- 10 Στην παρούσα υπόθεση, εκτός της επιστολής του αιτητή, στην οποία εγείρεται η ένστασή του για την ορθότητα της βαθμολογίας του, επεσυνάφθη στην απαντητική αγόρευση του συνηγόρου του και χειρόγραφο σημείωμα του κρίνοντα προϊστάμενου του, το οποίο του δόθηκε για χρήση σε συνάρτηση με άλλη προσφυγή, στο οποίο αναφέρεται ότι ο προϊστάμενος του κρίνοντα, που είναι το πρόσωπο για το οποίο παραπονείται ο αιτητής
- 15 ότι ήταν προκατειλημμένο εναντίον του, ήταν παρών όταν συντάσσονταν οι εμπιστευτικές εκθέσεις του αιτητή και, ως εκ τούτου, δεν ήταν ελεύθερος να αξιολογήσει τον υπάλληλο όπως ο ίδιος ήθελε (ίδε Παράρτημα Ψ). Ας σημειωθεί ότι τα στοιχεία της ένστασης του αιτητή
- 20 βρισκόνταν στον προσωπικό του φάκελο και ήταν ενώπιον της Αρχής, αποτελώντας έτσι ένα από τα στοιχεία, που πρέπει να ελήφθη υπόψη στη λήψη της επίδικης απόφασης (δέστε *Soteriadou v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 300). Επίσης, όπως προκύπτει από τον
- 25 προσωπικό φάκελο του αιτητή φαίνεται ότι ο προϊστάμενός του, για του οποίου την προκατάληψη παραπονείται ο αιτητής, πάντοτε τον σύστηνε για προαγωγή. Επιπρόσθετα, από τον προσωπικό του φάκελο, φαίνεται ότι η ένστασή του είχε αποτελέσει αντικείμενο
- 30 συζήτησης από το Συμβούλιο Προσωπικού (Κόκκινο 130). Έτσι, από τα ενώπιόν μου στοιχεία και εφαρμόζοντας τις πύο πάνω νομικές αρχές, βρίσκω ότι ο αιτητής, ο οποίος όπως ανέφερα και προηγουμένως απέτυχε να φέρει οποιαδήποτε μαρτυρία, ενώ είχε επιφυλαχθεί να πράξει
- 35 τούτο, δεν με έχει ικανοποιήσει με την αναγκαία βεβαιότητα για την ύπαρξη προκατάληψης εναντίον του.

- Τέλος, αναφορικά με την αξία του αιτητή και του ενδιαφερόμενου μέρους, όσο και την αρχαιότητά τους,
- 40 αφού εξέτασα με προσοχή τα στοιχεία του καθενός από τους προσωπικούς τους φακέλους, βρίσκω ότι υπήρχε η ευχέρεια να επιλέξει η Αρχή το ενδιαφερόμενο μέρος και δεν έχει καταδειχθεί έκδηλη υπεροχή υπέρ του αιτητή για

να επέμβω στην κρίση της Αρχής.

Ως συνέπεια των πιά πάνω η προσφυγή του αιτητή στην 716/91 πρέπει να απορριφθεί.

5

Αναφορικά με την προσφυγή του αιτητή στην 881/91, όπου οι λόγοι είναι οι ίδιοι, ισχύουν τα όσα ανέφερα πιά πάνω.

Επιπρόσθετα, ο αιτητής παραπονεείται ότι κακώς θεωρήθηκε ως μη προσοντούχος και ότι δεν πληροί τα σχέδια υπηρεσίας για τη θέση στην οποία προήχθη το ενδιαφερόμενο μέρος υπ' αρ.1. Οι σχετικοί κανονισμοί και τα σχέδια υπηρεσίας φαίνονται στις σελ.7 και 8 του τεκμ. 2 και τα προσόντα ενός εκάστου ήταν ενώπιον της Επιτροπής στους προσωπικούς τους φακέλλους. (Ίδε επίσης και συνημμένα στα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπικού με αρ. 34/92 3 και 4). Είναι νομολογημένο πως, επαφίεται στην κρίση της διορίζουσας Αρχής τόσο η ερμηνεία των σχεδίων υπηρεσίας, όσον και η εκτίμηση του κατά πόσο συγκεκριμένος υποψήφιος κατέχει τα προσόντα και το Δικαστήριο μπορεί μόνο να επέμβει αν κρίνει ότι η απόφαση της Αρχής δεν ήταν λογική υπό τις περιστάσεις. Στην παρούσα περίπτωση, δεν έχω ικανοποιηθεί ότι κάτι τέτοιο έχει συμβεί. Ως εκ τούτου, η προσφυγή του αιτητή εναντίον του ενδιαφερόμενου μέρους 1 πρέπει να απορριφθεί.

Όσον αφορά το ενδιαφερόμενο μέρος 2 και την αξία των δύο υποψηφίων, αυτή είναι περίπου η ίδια αν όχι ελαφρώς καλύτερη εκείνη του ενδιαφερόμενου μέρους, όπως και η αρχαιότητά του. Ως εκ τούτου, με βάση τις ίδιες αρχές που ανέφερα πιά πάνω, δεν χωρεί επέμβαση από το Δικαστήριο.

35

Κάτω από το φως όλων των πιά πάνω οι προσφυγές των αιτητών απορρίπτονται με έξοδα εις βάρος τους.

Οι προσφυγές απορρίπτονται με έξοδα.